

На данашњи дан, пре 80 година, 6. априла 1941. године, почео је ваздушни напад ваздухопловства нацистичког Рајха на Београд. Само неколико дана пре тога, Хитлер је донео одлуку о нападу на Југославију, кршећи међународно право. Званичне објаве рата није било. Истог дана, и Грчка је постала мета агресије. Рат на Балкану део је ратног вихора који је захватио читав европски континент.

До данас није тачно утврђено колико је људи погинуло у ваздушним нападима на Београд. Неспорно је да је између 6. и 7. априла 1941. године оштећено или порушено 9.000 од 20.000 стамбених зграда. Настрадао је и здање Народне библиотеке која је изгорела са целом архивском грађом која се у њој налазила од оснивања. Ватрена стихија харала је од вечерњих сати 6. априла до поподнева 9. априла. Преко 300.000 примерака књига, инкунабула, 1.300 средњовековних и византијских рукописа, читаве библиотеке оставштине, као што је библиотека Вука Караџића или Доситеја Обрадовића, и збирке старих карата и слика постале су жртве пламена. Интенција Хитлера и његових егзекутора била је да културно памћење српске нације, једне европске нације, буде збрисано са лица земље, онако како је план нациста имао за циљ да сруше све што чини Европу.

Напад на Београд био је само почетак злочина који су уследили. На територији данашње Србије су за време окупације убијене десетине хиљада људи који су скапавали на принудном раду, због нехуманог третмана и нељудских услова. Већина јеврејског становништва је убијена; хиљаде њих само овде у Београду, на Сајмишту.

Одлично, Ваша Екселенцијо. Е, сад само да чујемо нешто слично и поводом 24. марта 1999. <https://t.co/z1DSMJiki5>

— Ђорђе Вукадиновић (@djordjenspm) [April 6, 2021](#)

Као немачки амбасадор у Србији осећам искрену потребу да одам почаст жртвама

стравичних злочина почињених у име Немачке. Неопходно је сачувати сећање на огромну деструкцију, кобну мржњу и изопачену идеологију уништења свега људског која је довела до најгорег слома цивилизације у историји човечанства. Нек нам то буде опомена и служи за науку да се више никада не понови. А без заједничког сећања и осврта на све што се десило истинско помирење незамисливо је.

С погледом на то мрачно поглавље у нашој заједничкој историји, партнерство, штавише дубоко пријатељство које се развило између наших земаља, не подразумева се само по себи. Интензитет наше међусобне комуникације и размене међу људима наших двеју земаља, али и разноликост и мноштво веза у култури и привреди, импресионира ме сваки пут изнова. Изузетно ми је задовољство када приметим да овде у Србији постоји велико интересовање за Немачку. За учвршћивање таквих односа ћу се и убудуће снажно залагати.

**Амбасадор Савезне Републике Немачке у Србији*

(Политика)